

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan bare sige til hr. Frank Jensen, at der ingen problemer er i forhold til andre lande, men man kunne få det indtryk, når man hører hr. Frank Jensen og andre, at oppositionen nærmest ønsker, at der skulle være sådan nogle problemer, men det er der altså ikke, og derfor foretager regeringen sig ikke noget i den sag.

Frank Jensen (S):

Jeg synes, det er alvorligt, at statsministeren ikke vil svare på, hvilke skridt regeringen har taget, for vi ved jo, at der har været taget skridt, men det vil statsministeren åbenbart ikke oplyse over for Folketinget.

Vi ved fra pressen, at der har været holdt møde med den tyrkiske stats repræsentant her i landet i Udenrigsministeriet med Udenrigsministeriets direktør. Vi ved, at den danske udenrigsminister har måttet holde møde med den tyske udenrigsminister, Joschka Fischer, for at glatte ud.

Hvorfor fortæller statsministeren ikke det over for Folketinget? Det er da statsministerens pligt over for Folketinget at redegøre for, hvad der er taget af skridt fra regeringens side. Hvorfor er det noget, der kun kan oplyses over for pressen og ikke i Folketingssalen? Jeg synes, statsministeren skulle leve op til sit ansvar som statsminister og redegøre for de spørgsmål, der bliver stillet her i Folketinget. Ellers er det yderligere et udtryk for den arrogance, statsministeren udviser i denne sag.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for et sidste spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig rigtigt. Lampen lyste meget markant her, så jeg turde ikke fortsætte. Ellers var jeg nået frem til det, der var mit ærinde, nemlig at stille et spørgsmål til statsministeren, som lige præcis går på, om statsministeren vil holde fast i, at det udtryk for åbenhed omkring det politiske miljø, og hvad der sker af politiske beslutninger, faktisk er noget, der er godt og gavnligt for demokratiet, og ikke noget, der er negativt, og at det nok er noget, vi må acceptere er en ny måde at betragte politik på, at man også på den måde får et lille indblik, det beskedne indblik, som udsendelsen jo i virkeligheden var, i, hvad der sker bag de store beslutninger, der

træffes, men som jo er beslutninger, der vedrører os alle sammen.

Derfor tror jeg faktisk, at der er mange, der en gang imellem synes, at det er nyttigt, at vi lige får det lille bitte beskedne indblik, som sådan en udsendelse som den, der blev vist i går, var udtryk for, og at vi derfor holder fast i, at det ikke er noget, der er så skidt, men det nu nok er noget, der egentlig er meget godt.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Når hr. Thulesen Dahl nu begynder at tale om åbenhed, synes jeg sådan set, det er ret stærkt.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det afgørende indtryk, der hæfter sig, når man ser den udsendelse, er den enorme lukkethed, der præger beslutningerne i EU. Der var en vældig åbenhed omkring alle statsministerens fremtøninger og statsministerens spindoktor osv. Det var der selvfølgelig en kæmpe showmæssig åbenhed omkring, men samtidig viser hele affæren jo, at der er en kolossal lukkethed i EU-systemet.

Vi burde måske nok kunne drage en lære af det og få en diskussion om, hvad man kunne gøre ved den lukkethed, som filmen jo også viser. Jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke var et emne, der var værd at tage op i forlængelse af den her sag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er vældigt, som hr. Frank Jensen kan svinge sig op i denne meget lille sag, men hr. Frank Jensen skyder jo sig selv i foden, når han først har stået her og påstået, at vi er blevet overvældet af alle de mange henvendelser fra udlandet, og derefter selv præsenterer den oplysning, som alle kender, og som jeg derfor ikke fandt nogen som helst anledning til at bruge Folketingets tid på, men som jeg gerne gentager. Der har været to henvendelser: fra en ministersekretær til en anden ministersekretær og en tyrkisk ambassadør, der henvender sig til det danske Udenrigsministerium.

Kl. 14.25

Det er altså to henvendelser. Det er det, som hr. Frank Jensen i første omgang omtalte som massevis af henvendelser. Derefter indrømmer hr. Frank Jensen selv, at der kun har været to. Ingen af henvendelserne har givet problemer i forholdet mellem Danmark og andre lande. Og